

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. К. , 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ в публично заседание на двадесети май,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев
Членове: Йорданка Г. Янкова
Георги Ст. Милушев

при участието на секретаря Петя Хр. Михайлова
в присъствието на прокурора Дафин Бойчев Каменов (ОП-К.)
като разгледа докладваното от Деян Г. Събев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20215100600086 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С Присъда № 260032/17.03.2021 год., постановена по Н.о.х.дело № 153/2021 год., К.йският районен съд е признал подсъдимия Т. И.. ЮМ. от гр.К. за виновен в това, че на неустановена дата в периода от 24.09.2020 год. до 03.10.2020 год. в гр.К., при условията на опасен рецидив и чрез използване на специален начин - отваряне на дограма на прозорците на къща, и разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - счупване на затварящ механизъм на дограмата на вратите на къщата, отнел чужди движими вещи - 1 брой електрожен марка „К.“; 1 брой ъглошлайф марка „Е.“; 1 брой ъглошлайф марка „С.“, малък; 2 броя лозарски ножици метални, червени на цвят; 1 брой клещи, червеникави на цвят; 1 брой отвертка с червена пластмасова дръжка, със сменяема работна повърхност звезда/обикновена; 1 брой комплект ключове гедория с тресчотка в червена метална кутия, общо 35 броя; 1 брой брадва малка с дървена дръжка; 1 брой бакърен казан с вместимост 50 литра; 30 броя буркани с краставички от по 800 грама; 20 броя буркани от червени домати; и 1 брой найлонова торбичка на „В.“, всичко на обща стойност 527.35 лв., от владението на У. С. Б. от гр.К.

и А. Л. Б. от гр.К., без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл.196 ал.1 т.2, във вр. с чл.195 ал.1 т.3 и т.4, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с чл.29 ал.1, б.,а”, във вр. с чл.54 от НК, му е определил наказание „лишаване от свобода” за срок от 2 години, като на основание чл.58а ал.1 от НК е намалил така определеното наказание с 1/3, при което му е наложил наказание „лишаване от свобода” за срок от 16 месеца, при първоначален „строг“ режим на изтърпяване. На основание чл.59 ал.1 от НК съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият Т. И.. ЮМ. е бил задържан със Заповед за задържане на лице с рег.№ 292/05.10.2020 год. за срок до 24 часа. С присъдата първоинстанционният съд се е разпоредил с веществените доказателства по делото, както и е осъдил подс.Т.Ю. да заплати по сметка на ОД на МВР - К. направените на досъдебното производство разноски.

Против така постановената присъда е подадена въззивна жалба от служебно назначения защитник на подс.Т. И.. ЮМ. от гр.К. – адв.Р.К. от АК – К., който я обжалва само в частта ѝ относно наложеното на подсъдимия наказание, което счита за явно несправедливо – завишено по размер. Твърди се в жалбата, че първоинстанционният съд не е дооценил пълните самопризнания, разкаянието и дълбокото съжаление за извършеното, които е направил подсъдимия Ю.. Счита, че първоинстанционният съд е следвало да определи наказанието на подсъдимия Ю. при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК, който бил по-благоприятен за подсъдимия от разпоредбата на чл.58а ал.1 от НК, като отчете и обстоятелството, че част от откраднатите вещи били предадени доброволно от св.Г. Ж.. Моли обжалваната присъда да бъде изменена, като бъде намален размера на наложеното наказание „лишаване от свобода” на подс.Ю. на 12 месеца. В съдебно заседание защитникът на подсъдимия поддържа жалбата така, както е предявена и по изложените в нея съображения. В последната си дума подс.Ю. моли да бъде намалено наложеното му наказание „лишаване от свобода” поне до 1 година.

Прокурорът от Окръжна прокуратура – К. в съдебно заседание изразява становище, че жалбата е неоснователна, а присъдата на първоинстанционния съд счита за правилна, обоснована и законосъобразна, вкл. и в частта ѝ относно наложеното на подсъдимия наказание, което намира за справедливо – съответстващо на тежестта на извършеното деяние и на високата степен на

обществена опасност на дееца, поради което моли присъдата да бъде потвърдена.

Окръжният съд, след извършената проверка изцяло на правилността на обжалваната присъда, на основание чл.313 и сл. от НПК, по повод и във връзка с оплакванията изложени в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано за подаването ѝ лице – служебно назначен защитник на подсъдимия, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт и в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд е положил необходимите усилия за цялостното изясняване на обстоятелствата по предявеното на подсъдимия Ю. обвинение. Проведено е било съкратено съдебно следствие в първата инстанция по реда на чл. 371 т.2, във вр. с чл.372 ал.4 и чл. 373 ал.2 от НПК, при което подсъдимият Ю. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е изразил съгласие да не се събират доказателства за тези факти, като във въззивното производство не се сочат нови доказателства и не са извършвани процесуално-следствени действия по събиране на такива от настоящата инстанция. Въз основа на събраните на досъдебното производство доказателства, от фактическа страна се установява следното:

Подсъдимият Т. И.. ЮМ. е роден на **,**,**** год. в гр.Х., като постоянно живее в гр.К.. Има завършено основно образование, не е женен, работи, осъждан е многократно за извършени престъпления от общ характер.

Свидетелите А. Л. Б. и У. С. Б. притежава ли имот, представляващ двуетажна къща, намираща се на ул.,„Б.Б.” № 20 в гр.К.. От месец юни 2020 год. същите не живеели постоянно в този дом, но св.А.Б. редовно го посещавала, тъй като там съхранявали различни вещи за бита.

На неустановена дата в периода от 24.09.2020 год. до 03.10 2020 год. подс.Ю. решил да извърши кражба от дом, от който собствениците му отсъствали, намиращ на ул.,„Б.Б.” № 20 в гр.К.. Чрез използване на специален

начин - отваряне на дограмата на прозорците, подсъдимият проникнал в къщата. За да влезе в стаята на първия етаж, подс.Ю. счупил затварящият механизъм на дограмата на вратата. От къщата, в която се съхранявали много вещи, подсъдимият Ю. взел и изнесъл оттам електрожен марка „К.“; ъглошлайф марка „Е.“, ъглошлайф марка „С.“, малък; два броя лозарски ножици, метални, червени на цвят; 1 брой клещи, червеникави на цвят; 1 брой отвертка с червена пластмасова дръжка, със сменяема работна повърхност звезда/обикновена; 1 брой комплект ключове гедория с тресчотка в червена метална кутия, общо 35 броя части; брадва малка с дървена дръжка; бакърен казан с вместимост 50 литра; 30 броя буркани с краставички от по 800 грама; 20 броя буркани от червени домати; и найлонова рекламна торбичка на „В.“. Част от тези вещи подсъдимият занесъл и оставил в дома на свидетелката Г.Р.Ж., намиращ се в гр.К. на ул.„Я.“ № 9, с която живеел на семейни начала.

На 03.10.2020 год. св.А.Б. решила да посети къщата си, находяща се на ул.„Б.Б.“ № 20 в гр.К.. След като отключила входната врата на първия етаж и влезнала в коридора, видяла, че вратата на първата стая вляво е разбита. Отишла до съседната стая и установила, че и прозореца е отворен. След това се качила на втория етаж и видяла, че прозореца на спалнята също е отворен, н о т а м нямало липсващи вещи. Забелязала, че нощните шкафчета били отворени и върху тях имало оставени бурканчета с лютеница. След извършена проверка на имуществото в къщата, св.А.Б. установила липса на вещи, поради което подала сигнал за извършената кражба, чрез телефонно обаждане на ЕЕН 112. Пристигналият дежурен екип при РУ- К. извършил оглед на местопроизшествието, за което съставили протокол. Иззети били дактилоскопни следи, оставени върху намерените бурканчета с лютеница на дървен шкаф срещу спалнята на втория етаж.

С протокол за доброволно предаване св.Ж. предала на разследващите органи следните вещи: комплект ключове гедория с тресчотка и удължител общо от 35 части; отвертка един брой, с пластмасова дръжка, червена и черна на цвят, със сменяема работна част, метална, сива на цвят, по средата със черна пластмасова част - двустранна- звезда/класическа, с надпис „С-V“; 1 брой брадва, тъмна на цвят, без дръжка, използвана, с щампа на едната работна повърхност, с дължина 9.1 см на режещата повърхност; както и полиетиленова торбичка с надпис „V.“, за които вписала в протокола

обяснение, че били донесени от Т. И.. ЮМ..

От писменото заключение на вещото лице по извършената на досъдебното производство дактилоскопна експертиза № 230/12.10.2020 год. се установява, че при дактилоскопната следа № 1, снета от стъклен буркан належащ се в къща на адрес ул.,Б.Б.” № 20 в гр.К. при извършен оглед на 03.10.2020 год., е установена идентичност с дактилоскопни отпечатащи на лицето Т. И.. ЮМ. от гр.К., като следа № 1 е оставена от лява длан.

Съгласно писменото заключение на вещото лице по изготвената на досъдебното производство стоково-оценъчна експертиза, стойността на вещите, предмет на престъплението, възлиза на сумата от 527.35 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от самопризнанието на подсъдимия Т. И.. ЮМ., направено в хода на проведеното съкратено съдебно следствие пред първоинстанционния съд, при което същият е заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителният акт и е съгласен да не се събират доказателства за тези факти; от събраните на досъдебното производство гласни доказателства, установени чрез гласните доказателствени средства - показанията на свидетелите А.Б., У. Б., Г. Ж. и К. М., дадени на досъдебното производство пред орган по разследването; от писмените доказателства, приобщени от първоинстанционния съд към доказателствената съвкупност по надлежния ред – протокол за оглед на местопроизшествие от 03.10.2020 год., ведно с фотоалбум към него; протокол за оглед на веществени доказателства от 03.12.2020 год., ведно с фотоалбум; протокол за доброволно предаване от 25.11.2020 год.; писмено заключение на вещото лице В.Д. по назначената на досъдебното производство съдебно-оценителна експертиза № 224/14.12.2020 год.; писмено заключение на вещото лице К.Б. по назначената на досъдебното производство дактилоскопна експертиза – Протокол № 230/12.10.2020 год.; справка за съдимост на подсъдимия Ю.; характеристична справка за подсъдимия Ю.; Заповед за задържане на лице с рег. № 292/05.10.2020 год.; декларация за семейно и материално положение и имотно състояние от същия, и др.; както и от веществените доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по надлежния ред, по отношение на които гласни и писмени доказателства, както и веществени такива, правилно

първоинстанционният съд е приел, че изцяло подкрепят самопризнанието на подсъдимия Ю..

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд намира, че подсъдимият Т.Ю. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 196 ал.1 т.2, във вр. с чл. 195 ал.1 т.3 и т.4, във вр. с чл. 194 ал.1, във вр. с чл. 29 ал.1 б.,„а” от НК – на неустановена дата в периода от 24.09.2020 год. до 03.10.2020 год. в гр.К., при условията на опасен рецидив и чрез използване на специален начин - отваряне на дограма на прозорците на къща, и разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - счупване на затварящ механизъм на дограмата на вратите на къщата, отнел чужди движими вещи - 1 брой електрожен марка „К.”; 1 брой ъглошлайф марка „Е.”; 1 брой ъглошлайф марка „С.”, малък; 2 броя лозарски ножици метални, червени на цвят; 1 брой клещи, червеникави на цвят; 1 брой отвертка с червена пластмасова дръжка, със сменяема работна повърхност звезда/обикновена; 1 брой комплект ключове гедория с тресчотка в червена метална кутия, общо 35 броя; 1 брой брадва малка с дървена дръжка; 1 брой бакърен казан с вместимост 50 литра; 30 броя буркани с краставички от по 800 грама; 20 броя буркани от червени домати; и 1 брой найлонова торбичка на „В.”, всичко на обща стойност 527.35 лв., от владението на У. С. Б. от гр.К. и А. Л. Б. от гр.К., без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, до какъвто правилен и законосъобразен краен извод е достигнал и първоинстанционният съд. За да постанови осъдителната си присъда, съдът е извършил анализ и оценка на всички събрани в хода на наказателното производство доказателства, като е изложил подробни съображения в тази връзка, които се споделят напълно и от настоящата инстанция и не е необходимо да бъдат преповтаряни в тяхната цялост. Всъщност, по така установената фактическа обстановка, както и по отношение на направените въз основа на нея правни изводи на първоинстанционния съд относно авторството на деянието, времето, мястото и начина на извършването му, квалификацията на същото и относно формата на вината на подсъдимия при осъществяването му, няма спор между страните, като с въззивната жалба на защитника на подсъдимия по същество се прави оплакване само относно справедливостта на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода”, което жалбодателят счита за явно несправедливо - завишено по

размер.

С оглед така установената фактическа обстановка, направените въз основа на нея правни изводи от първоинстанционния съд за осъществяване от обективна и субективна страна на деянието, предмет на повдигнатото на подс.Ю. обвинение, са обосновани и законосъобразни. От обективна страна е налице отнемане от подсъдимия на чужди движими вещи, подробно описани в присъдата на първоинстанционния съд и по-горе в настоящите мотиви, от владението на свидетелите А.Б. и У. Б. /т.е. прекъсване на фактическата власт на посочените свидетели и установяване от подс.Ю. на негова трайна фактическа власт върху инкриминираните движими вещи/, без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои. Обосновани и законосъобразни са и изводите на съда относно квалифициращите деянието на подсъдимия обстоятелства от обективна страна – за извършване на кражбата, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот - счупване на затварящия механизъм на дограмата на вратите на къщата /квалифициращо обстоятелство по чл.195 ал.1 т.3 от НК/, и чрез използване на специален начин за отваряне на дограмата на прозорците на къщата /квалифициращо обстоятелство по чл.195 ал.1 т.4 от НК/. Престъплението подс.Ю. е извършил при условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29 ал.1 б.,,а” от НК, тъй като е осъждан многократно с отделни присъди за извършени умишлени престъпления от общ характер на наказания „лишаване от свобода”, като от значение за квалифициране на деянието, предмет на настоящото производство, като осъществено от подс.Т.Ю. при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б. „а” от НК е осъждането му с Присъда № 7/29.02.2016 год. по Н.о.х.дело № 11/2016 год. по описа на РС – К., влязла в сила на 16.03. 2016 год., с която за извършено тежко умишлено престъпление по чл.196 ал.1 т.2, във вр. с чл.195 ал.1 т.3, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с чл.20 ал.2, във вр. с чл.29 ал.1 б.,,а”, във вр. с чл.26 ал.1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от 18 месеца, при първоначален „строг” режим на изтърпяване. С други думи, подс.Ю. е извършил престъплението, предмет на настоящото наказателно производство, след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл.66 от НК. За посоченото осъждане подсъдимият Ю. не е реабилитиран и не е

изтекъл срока по чл. 30 ал.1 от НК.

От субективна страна престъплението подсъдимият Ю. е извършил при форма на вината: пряк умисъл – същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване. Умисълът на подсъдимия се обективира в поведението му – подс.Ю. несъмнено е съзнавал, че отнема чужди движими вещи, без съгласието на владелците им, и установява своя трайна фактическа власт върху тях, с намерението да ги присвои /като това намерение на подсъдимия се установява от последващите отнемането на движимите вещи действия – отнасянето им от дома на свидетелите А.Б. и У. Б., и оставянето на една част от тях в дома на св.Г. Ж., с която подсъдимия живее на съпругески начала, респ.разпореждането с друга част от вещите/. Несъмнено, подсъдимият е съзнавал и квалифициращите деянието обстоятелства: че кражбата е извършена чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот и по специален начин, както и че извършва кражбата при условията на опасен рецидив.

При налагане на наказанието на подсъдимия Ю. първоинстанционният съд е отчел като смекчаващи отговорността му обстоятелства ниската обща стойност на отнетите вещи, изразеното съжаление за извършеното, тежкото му семейно и социално положение, както и типичната степен на обществена опасност на деянието; а като отегчаващи такива – лошите му характеристични данни и наличието на множество предходни осъждания, извън обуславящите квалификацията на престъплението, предмет на настоящото производство, като осъществено при условията на опасен рецидив. Въз основа на тях първоинстанционният съд е намерил, че на подс.Ю. следва да бъде определено наказание при значителен превес на смекчаващите отговорността му обстоятелства, към минималния размер на наказанието за това престъпление, а именно: наказание „лишаване от свобода” за срок от 2 години, което е намалил с 1/3, съгласно императивната разпоредба на чл.58а ал.1 от НК, налагайки на подсъдимия Ю. наказание „лишаване от свобода” за срок от 16 месеца, което е постановил да бъде изтърпяно ефективно, при първоначален „строг” режим, съгласно разпоредбата на чл.57 ал.1 т.2 б. „б” от ЗИНЗС, с оглед постигане целите на наказанието и наличието на формални пречки за приложение на института на условното осъждане по чл.66 ал.1 от

НК – миналите осъждания на подсъдимия на наказания „лишаване от свобода” за извършени умишлени престъпления от общ характер. Настоящата инстанция намира, че така определеното на подсъдимия Ю. наказание е наложено в нарушение на материалния закон. Това е така, тъй като за престъплението по чл.196 ал.1 т.2, във вр. с чл.195 ал.1 и 2 от НК законът предвижда наказание „лишаване от свобода” от три до петнадесет години. При това положение, при определяне на наказание „лишаване от свобода” на подс.Ю. за посоченото престъпление в минимален размер /както е посочил първоинстанционният съд в мотивите си/, същото би следвало да бъде в размер на 3 години „лишаване от свобода”, респ. след приложението на чл.58а ал.1 от НК /а не на чл.58а ал.4, във вр. с чл.55 ал.1 т.1 от НК/ и редуцията на наказанието с 1/3, то на подс.Ю. е следвало да бъде наложено за изтърпяване наказание „лишаване от свобода” за срок от 2 години, а не 16 месеца, колкото е определил и наложил на подс.Ю. първоинстанционният съд с обжалваната присъда. Посоченото нарушение на материалния закон от първоинстанционния съд, обаче, е в полза на подс.Ю., като не може да бъде отстранено от настоящата инстанция, поради липсата на протест на прокурора против първоинстанционната присъда и забраната за влошаване на положението на обжалвания подсъдим при липсата на такъв протест.

Или, с оглед изложеното следва да се приеме, че наложеното на подс.Ю. наказание по вид, размер и начин на изтърпяване отговаря на тежестта на извършеното от подсъдимия престъпление, както и на смекчаващите и отегчаващи отговорността му обстоятелства, като същото е в състояние да постигне целите на наказанието, визирани в разпоредбите на чл. 36 от НК – да се поправи и превъзпита подсъдимия към спазване на законите, да се въздейства предупредително – възпиращо спрямо него, както и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. Настоящият състав намира също, че в случая не са налице нито толкова многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание за това престъпление да се окаже несъразмерно тежко и да обуслови приложението на разпоредбата на чл.55 ал.1 т.1 от НК, т.е. определяне на наказанието на подсъдимия под най-ниския предел, каквото неоснователно искане прави служебно назначеният защитник на подсъдимия с въззивната жалба и в хода на съдебните прения пред въззивната инстанция. Още повече, че поради

допуснатото и посочено по-горе нарушение на материалния закон от първоинстанционния съд, по същество определеното и наложено на подс.Ю. наказание е под най-ниския предвиден в закона размер за това престъпление, като не са налице основания за каквото и да било по-нататъшно смекчаване на наказателната му отговорност.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че обжалваната първоинстанционна присъда присъда е правилна, обоснована и законосъобразна, като при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и наложеното на подс.Ю. наказание не е явно несправедливо, т.е. не са налице основания за нейното отменяване или изменяване, поради което следва същата да бъде потвърдена.

Водим от изложеното, и на основание чл. 33 4 т.6, във вр. с чл. 338 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260032/17.03.2021 год., постановена по Н.о.х.дело № 153/2021 год. по описа на К.йския районен съд.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____